

Papa

Mijn vader was een man van weinig woorden. Hij trad niet graag op de voorgrond, was eigenlijk wat verlegen en bleef liever in de luwte. Social talk was al helemaal niet zijn ding. Gezichten onthield hij feilloos maar de namen erbij? Gelukkig was daar altijd mama die hem dan influisterde hoe iemand heette, dat diens zoon eindexamen deed of dat dochter studeerde...

Hij was ook wat eigenzinnig ☺ Deed zijn ding op zijn eigen manier en niet anders. Proberen hem ergens vanaf te brengen had weinig zin, want hij had van te voren alle scenario's afgewogen en zijn keuze gemaakt.

Op het oog leek hij misschien wat stug maar als je hem leerde kennen wist je al snel dat hij door en door betrouwbaar en eerlijk was, loyaal en vrijgevig en dat je dag en nacht een beroep op hem kon doen.

Papa was een enorm intelligente man maar altijd bescheiden. Zat voor zijn projecten met ministers en zwaargewichten aan tafel maar was daar niet van onder de indruk en liet zich daar ook niet op voor staan. Technisch en met 2 rechter handen kon hij maken wat hij wilde. Projecten werden van te voren helemaal uitgedacht en getekend en dan pas uitgevoerd. Zo was het het meest efficiënt: het toonde zijn strategische aard. Zo bouwde hij ook onze boerderij in Ruinen, paste voor die tijd moderne technieken toe zoals indirecte verlichting en hete luchtverwarming. Een bar in de woonkamer waar eens de deel was, een grote openhaard die uit het dak kwam waar iedereen rond kon zitten. Hij vond het fijn om met zijn handen te werken, een afwisseling voor het zware hoofdwerk, een manier om de werkhectic even buiten te sluiten, we hadden er bewust geen telefoon. In geval van nood konden de burens worden gebeld... Het was een plek waar iedereen welkom was. 's-Avonds ging de grill aan en maakte hij vleesjes voor ons klaar: mama was voor het echte eten zeg maar, hij voor de lekkere dingen.. en natuurlijk lag het dambord klaar voor na gedane arbeid met op de achtergrond klassieke muziek... Onbezorgde weekenden waren het...

Voor ons was hij een fijne vader. Sterk betrouwbaar en een veilig haven. Met papa, kon je niets gebeuren. Hij was geen man die met woorden zei dat hij van je hield, het bleek uit de dingen die hij deed.. hoe druk hij ook was, hij maakte altijd tijd en je mocht altijd bij hem binnenlopen. Bracht ons zonder mopperen overal heen, harpuitvoeringen, feestjes, haalde ons weer op –hoe laat het ook werd- en bracht dan ook alle vriendjes nog even veilig thuis. Maar afspraak was afspraak, was je niet op tijd vertrok hij weer...

We hadden een onzichtbare band met hem, japie en ik... toen hij klein was ging jaapjan echt niet naar zijn bed als papa er niet

was.. In de tijd dat hij directeur was bij Wolter en Dros en vaak 's-avonds besprekingen had gebeurde het vaak dat mijn moeder hem belde omdat Japie op de mat voor de deur zat te wachten. Dan laste hij een pauze in, reed naar huis, deed zijn jas uit, stopte het kind in bed en sloop vervolgens de deur weer uit, auto rolde van het holletje af want als Japie hoorde dat de motor werd gestart waren de poppen aan het dansen... Na het eten ging papa altijd even languit voor de kachel, Jaapjantje schoof dan in zijn arm en lag daar dan tot hij weer wakker werd.

Zelf bracht ik hele dagen bij hem door op zijn kamer, ik lezen of huiswerk maken, hij aan het werk of bezig met zijn damwerk... Klassieke muziek op de achtergrond en het vertrouwde geluid van het geklik van de stenen op het bord. We hoefden niet met elkaar te praten het samenzijn was genoeg..

Als opa deed hij hetzelfde... Om de week aten we in het weekend bij mijn ouders. In de garage die hij verbouwde als 2^e keuken. Hij maakte alle vleesjes en lekkernijen, mama de gezonde groenten en aardappelen... Opa maak je weer eens mosseltjes? En dan ging opa speciaal naar de utrechtse markt om daar nog even mosseltjes te halen voor de jongetjes...

Na het zware herseninfarct bleek pas wat voor ijzeren wilskracht en vechtlust hij bezat. In het ziekenhuis wilden ze hem opgeven, maar dat was niet zijn plan. Met fysiotherapie en oefeningen van Ada kreeg hij de verlamde kant weer aan de praat en hij leerde zichzelf zet voor zet weer te dammen. Ging weer achter zijn computer zitten om met zijn speciale damprogramma te werken. Kwam hij er niet uit dan werd Menno ingeschakeld. Samen zaten ze dan urenlang achter het apparaat om uit te vogelen hoe het ook al weer werkte... Natuurlijk had hij ook sombere dagen –het was pittig om allemaal te verwerken- maar zijn motto was altijd dat je moet accepteren wat je niet kunt veranderen en er het beste van moet maken..

Ook na het overlijden van mama redde hij het weer zelf met behulp van de thuiszorgdames die 'sochtends en 'smiddags voor het eten kwamen en Agnes, Geert en ons. Hij was daar dankbaar voor en blij ons te zien, zwaaide ons uit als we weer gingen. We hoefden daar geen uren te zitten want hij had zo zijn eigen vaste routine en trouwens 'social talk' was niet zijn ding..... 😊

Grote bewondering hebben we er allemaal voor en dankbaar zijn we dat hij tot het laatste toe gewoon lekker in zijn eigen huis zijn eigen ding kon doen...

Leen vertelde al over het damblad de Problemist. Vorig jaar is er een speciaal nummer over hem gemaakt. Hij was er zo door verrast en er erg blij mee.. las hem van voren naar achter en van achter naar voor, speelde de standen na. In die special stond ook een Ode die Jan Pennings –een mede damgenoot- in 1952 schreef na een reünie van de dambond in de Phoenix brouwerij.

Aan Jaap Viergever

*Er was een een dammer, een heel nette vent,
Studeerde in Delft, dus was hij een...
Beroemdheid, en maker van menig fraai stuk
Won vele prijzen, doch vaak met ge-
Weldige standen, dan was het weer feest.
Hij maakte soms ook een probleem in zijn...
Bed zoals alleen een genie dat kan
Hij sliep in en zong zacht: 'k hou van
Standen zo groot, standen bij dozijnen:
Bergen van schijven, van wit en van zwart
Als je ze ziet slaat de schrik je om 't hart!*

*Hij heeft zich gewerkt met een vaartje omhoog
Ieder probleem is een lust voor het...
Hart van degeen die de oplossing vindt
En de auteur als een afgod be-
Scheiden als steeds kwam hij naar Amersfoort
Ik was er ook en heb hem daar ver-..
Wacht te zien winnen, in de brouwerij
Hij werd de held doch dat dankt hij aan:*

*Standen zo groot, standen bij dozijnen:
Bergen van schijven, van wit en van zwart
Als je ze ziet slaat de schrik je om 't hart!*

*Gij oplossers, hoort de moraal van dit lied
Lost alles op, maar van Viergever..
Zeker, want dat is de moeite wel waard
Ook al gaat hiermee uw nachtrust ge-..
Kunt niet begrijpen hoe die vent 'm dat lapt:
Al wat hij toont heeft hij eerlijk ge-....
Schud uit zijn mouw, want daarin is hij sterk:
Jaap, schud nog vaak want wij zien graag jouw*

*Standen zo groot, standen bij dozijnen:
Bergen van schijven, van wit en van zwart
Als je ze ziet slaat de schrik je om 't hart!*

Dag lieve vader van mij....